

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010191
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2016:5813010191.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Daniely Pilarčíkovej a členov senátu T. X. a H. L., v trestnej veci proti obžalovanému N.. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.04.2016 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný N.. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Z. č. XXXX/X, ženatý, na slobode,

sa uznáva za vinného, že

ako riaditeľ U. katastra O., na Správe katastra O. z pozície nadriadeného, v rozpore s § 4 ods. 4 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov

I. od 28.03.2011 minimálne do 09.01.2012 bez toho, aby disponoval osobitnou odbornou spôsobilosťou rozhodovať o návrhu na vklad (§ 33 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov) v konaniach o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, sp. zn. V XXXX/XX, V XXXX/XXXX, v ktorých jedným z účastníkov (predávajúcim) je Z., L.o, IČO: 00 191 175, ktoré boli na rozhodnutie pridelené Y.. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, jeho podriadenej, zamestnankyni Správy katastra O., ktorá danou spôsobilosťou disponovala, napriek tomu, že tieto konania boli prerušené rozhodnutiami zo dňa 21.01.2011, a to z dôvodu, že zatiaľ neboli právoplatne skončené reštitučné konania k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet prevodu, t.j. z dôvodu riešenia predbežnej otázky, ktorej vyriešenie je jedine v právomoci súdu, Y.. I. Y. bez zákonného oprávnenia a v niektorých prípadoch pod hrozbou, že nesplnenie úlohy bude posudzovať ako závažné porušenie pracovnej disciplíny zo strany štátneho zamestnanca, t. j. v kontexte § 47 písm. h/, 51 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov, pod hrozbou reálnej straty zamestnania, opakovane ukladal pokyny vydať príslušné rozhodnutia v predmetných konaniach, pričom z obsahu jeho pokynov bolo zrejmé, že Y.. I. Y. mala v daných konaniach povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností,

a tak konal s cieľom zaobstarať pre Z., L.e družstvo rozhodnutia správy katastra, ktorými by boli protiprávne povolené vklady vlastníckeho práva v dotknutých konaniach do katastra nehnuteľností, a konajúc aj v zhode s uvedeným

II. po tom, čo bola ku dňu 06.05.2011 Y.. I. Y. menovaná do funkcie vedúcej oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam Správy katastra O., bezdôvodne a neoprávnene jej listom zo dňa 06.05.2011 zakázal vykonávať túto funkciu s tým, že nedodržanie tohto upozornenia by považoval za závažné porušenie pracovnej disciplíny t. j. v kontexte § 47 písm. h/, 51 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, pod hrozbou reálnej straty zamestnania, jej zakázal vykonávať prácu, na ktorej výkon bola povinná a

III. po tom, čo s Y.. I. Y. bola dňa 12.08.2011 opäť uzatvorená služobná zmluva, bezdôvodne a neoprávnene jej bránil vo vykonávaní práce, na ktorej výkon bola povinná, a to tým, že jej odmietol

odovzdať kľúče od pracoviska, nepridelil jej pečiatky potrebné k rozhodnutiu o návrhu na vklad, neprideloval jej prácu, zablokoval jej prístup k počítačovým programom využívaným pri práci a takýto stav udržiaval minimálne do 30.08.2011, pričom daným konaním ohrozil riadny chod Správy katastra O.,

IV. v konaní o návrhu na zápis vlastníckeho práva záznamom, podanom subjektom Z., L.e družstvo, vedenom pod sp. zn. Z 891/2011, po tom, ako jeho podriadená, zamestnankyňa Správy katastra O., pracujúca na pozícii zapisovateľa listín - Y. X., nar. XX.XX.XXXX, predmetný návrh dňa 30.10.2011 zákonne označila ako nezapisateľný, menovanú najskôr dňa 03.11.2011 písomne vyzval, aby prehodnotila svoj postup a konala v zmysle zákona a právneho stavu, a dňa 09.01.2012 jej písomne uložil, napriek tomu, že bol oboznámený s výsledkom kontroly Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, sp. zn. XX/XXXX, ktorá potvrdila správnosť postupu Y. X. v danej veci, aby uskutočnila zápis vlastníckeho práva záznamom do katastra nehnuteľností v prospech Z., L. družstvo,

a tak konal s cieľom neoprávnene zaobstarať v prospech Z. družstvo úkon správy katastra, ktorým by bol protiprávne vykonaný pokynu jej dal do pozornosti § 60 ods. 1 písm. a/,b/, e/, zákona č. 400/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov,

t e d a

v bode I., II.

- iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konala čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, využitím podriadenosti a porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z funkcie obvineného) a na chránenej osobe (verejnom činiteľovi),

v bode I., II., III., IV.

- ako verejný činiteľ, v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, prekročil svoju právomoc,

t ý m s p á c h a l

v bode I., II.

pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ (s poukazom na § 138 písm. b/, g/, h/), písm. b/ (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/) Tr. zákona,

v bode I., II., III., IV.,

pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona z a r a ď u j e na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo podala dňa 21. 6. 2013 pod č. k. Pv 589/11-67 obžalobu na N.. Y. X. pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona a iné.

Po otvorení hlavného pojednávania dňa 26. 9. 2013 sa obžalovaný vyjadril, že nechce konať o dohode o vinea treste a zároveň urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že odmieta, že by niekedy v rámci výkonu svojej funkcie sa dopustil konania v rozpore so zákonom. Konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva pod č. V XXXX/XX a pod č. V XXXX/XXXX boli prerušené z dôvodu riešenia predbežnej otázky, pričom v týchto dvoch konaniach neexistuje žiadna predbežná otázka a je prekvapený tvrdením v obžalobe, že vyriešenie tejto otázky je len v právomoci súdu, pretože reštitučné konania a rozhodnutia v reštitučných konaniach spadajú pod rozhodovanie správnych orgánov. Odmietol, že by vydával pokyny ako rozhodnúť v týchto veciach, zadal iba konkrétnu úlohu vtedy T. Y., a to v nadväznosti na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vydaných v týchto konaniach. Túto úlohu zadal dňa 28.6.2011 a v poznámke k úlohe, na základe 2 krát opakovanej písomnej žiadosti T. Y. sa vyjadril, že ju usmerňuje, aby povolila vklad vlastníckeho práva do KN. Aj s odstupom času trvá na zadaní tejto poznámky. Následne uviedol dôvody, ktorého k tomu viedli, rozhodnutia o prerušení konania považuje za vydané v rozpore s ust. § 31a Katastrálneho zákona (KZ). Napriek tomu, že nemá osobitnú odbornú spôsobilosť na vydávanie rozhodnutí o povolení vkladu do KN, snažil sa T. Y. vysvetliť pochybnosti, ktoré mala k reštitučnému konaniu k zastávaným pozemkom pod rekreačnými chatami v C.. Na jeho podnet dňa 2.3.2011 zadala požiadavku na Obvodný pozemkový úrad (OPÚ) o poskytnutie informácie, či je v súčasnosti vedené reštitučné konanie k parcele č. XXXX v k.ú. P.. Dňa 15.3.2011 došla odpoveď v závere ktorej bolo konštatované, že reštitučné konanie bolo dňom založenia LV ukončené. Na základe tohto stanoviska, dňa 28. marca 2011 zadal úlohu T. Y., na vydanie rozhodnutia, ktorú aj odôvodnil. T. Y. odmietla plniť túto úlohu s poukazom na rozhodnutie o prerušení konania, z dôvodu právoplatne neukončenej reštitúcie. Ďalej to prebiehalo tak, že bola ďalšia požiadavka T. Y., na ktorú C. odpovedal listom zo dňa 20.4.2011, kde je uvedené, že zamestnanec správneho orgánu koná účelovo a neodborne. Keďže T. Y. úlohu odmietla resp. ju nespĺnila, tak ako vedúci pracovník bol povinný upozorniť ju, že takýmto konaním porušuje pracovnú disciplínu. Preto aj napísal upozornenie o porušení pracovnej disciplíny, ktoré doručil aj T. Y. a následne na Katastrálny úrad v Žiline, bolo to asi 3.5.2011. Cítil by sa ako riadiaci pracovník nezodpovedne, keby si niekto neplnil svoje úlohy a on by sa na to mal iba prizerať. Postupoval podľa organizačného poriadku, časť pracovná disciplína. T. Y. neupozornil na možnosť výpovede, preto jej vyjadrenia o reálnej hrozbe straty zamestnania sú nepravdivé.

K bodu 2 a bodu 3 obžaloby uviedol, že platil platný organizačný poriadok, podľa ktorého riaditeľ SK mal určité práva, a to predkladať návrhy na vznik, zmenu, zánik štátnozamestnaneckého pomeru a prednosta KÚ ZA si vyhradil právo vymenovať vedúceho oddelenia bez návrhu riaditeľa SK. Riadil sa organizačným poriadkom a preto obvinenia v bode 2 obžaloby považuje za bezpredmetné. Nie je si vedomý toho, že by ohrozil chod SK O., ako to uvádza obžaloba a nebol na to ani upozornený. Nesúhlasil s vymenovaním T. Y. za vedúcu oddelenia, pretože nepredložil žiadny návrh a nebol o to ani požiadaný. Od 12.8.2011 čerpal riadnu dovolenku a jeho zástupkyňou bola N.. T.. Počas dovolenky dostal od prednostu KÚ ZA formou sms pokyn, aby vytvoril pracovné podmienky pre T. Y., čo v písomnom vyjadrení odmietol, ale pretože ho zastupovala N.. T., odporučil jej, aby si ona žiadala písomný pokyn od prednostu. Nechcel, aby bola potrestaná namiesto neho. Tento písomný pokyn si žiadala mailom, ale od prednostu odpoveď nedostala. K bodu 4 obžaloby uviedol, že dňa 9.1.2012 zadal pani X. úlohu, vykonať zápis vlastníckeho práva záznamom do KN pod č. Z XXX/XXXX na základe GP a verejných listín, ktoré sú uvedené v prílohe návrhu zo dňa 15.7.2011. Písomný pokyn, je súčasťou spisu, kde jej nedal len pokyn, ale ho aj zdôvodnil. To, že pani X. sa dňa 30.10.2011 vyjadrila písomne, že tento návrh je nezapísateľný, bol prejavom účelového nekonania. Dňa 3.11.2011 ju vyzval aby prehodnotila svoj postup a konala v zmysle zákona a právneho stavu ako je to uvedené aj v obžalobe. Ak geometrický plán (GP) úradne overí SK, overí ho overovateľ s pečiatkou a pani X. sa písomne vyjadrí, že nevychádza z údajov katastra, tak to považuje za nehoráznosť. Dokonca na jeho podnet bola vykonaná kontrola ÚGKK SR k predmetnému zápisu GP, ale protokol č XX/XXXX v tejto časti považuje za panflet, pretože vyjadrenie Y.. K., že len na základe GP nemožno zapísať vlastnícke právo do KN bez ďalších verejných listín je očividne klamstvo. L. X. aj vo svojich výpovediach vypovedala, že pri GP boli aj prílohy a preto spomínané vyjadrenie je klamstvom. Odmieťa tvrdenie v obžalobe, ktoré nie je ani ničím podložené, že chcel svojím konaním zaobstarať prospech PD Z., pretože návrh na vklad vo veciach č. V XXXX/XX a č. V XXXX/XXXX podali fyzické osoby. Zároveň chce poukázať, že na základe GP a verejných listín, pani X. vykonala zápis do KN pod č. Z XX/XXXX, takže je absurdné, keď v roku 2003 GP zapísala a v roku 2011 v inej veci GP pre toho istého žiadateľa zapísať nemohla. Poukázal na vyjadrenie T. Y., že keďže má osobitnú zodpovednosť, tak sa pri rozhodovaní nemôže vyhovárať na pokyn niekoho iného ako má rozhodnúť, takže nerozumie, prečo teraz stojí pred súdom a prečo bol obvinený. Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že bol oboznámený s obsahom spisov č. V XXXX/XX, č. V XXXX/XXXX a č. Z XXX/XXXX, vyžiadal si ich ako

riaditeľ SK. Ako riaditeľ bol povinný dohliadať na chod SK, robil si prehľad všetkých spisov za 10 rokov, vedené v programe WRKN, v ktorých boli prerušené konania po lehote na rozhodnutie a dostal sa tak aj k týmto spisom. Tiež dôvodom, pre ktorý si spisy vyžiadal bolo rozhodnutie KS Žilina, ktorý v troch konaniach zrušil rozhodnutie SK, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad. T. Y. nedal úlohu ako rozhodnúť o povolení vkladu, ale ju len usmernil v poznámke k úlohe potom, ako bol dvakrát o to požiadaný T. Y. N. L. nie je jeho priateľ, spoznal ho ešte, keď bol prednostom OÚ O. a lepšie ho spoznal, keď ho požiadal ako riaditeľa o stretnutie a informoval ho o nečinnosti správy katastra. Bolo to začiatkom v roku 2011. N. L. iba poukázal na nečinnosť, nepodal oficiálnu sťažnosť, komunikovali spolu ústne. Ich vzťah bol vlastne oficiálny, ako keby niekoho stretol a bol by dotazovaný, prečo ako riaditeľ nejakého úradu nekoná. Vo februári 2011 mu napr. volal aj pán Z., ktorý tiež poukazoval na nečinnosť, ale jemu povedal, že vo veci koná súd, kontaktovali ho ako riaditeľa aj iné osoby. Pokiaľ ide o telefonáty s pánom L., v niektorých prípadoch nesúhlasil s jeho názormi a on sa ho snažil presvedčiť, že tie jeho názory sú správne, jednalo sa napr. o zápis vlastníckeho práva PD Z., zápis GP, rozprávali o pracovných veciach. Mal vedomosť o 3 rozhodnutiach súdu, ktorými boli zrušené rozhodnutia o zamietnutí návrhov na vklad a k týmto rozhodnutiam aj zadal konkrétne úlohy. Nemá vedomosť o výsledku vkladových konaní, kde bol jedným z účastníkov PD Z. a týkali sa pozemkov namietaných D. O., ktoré skončili tak, že boli účastníci konania v celom rozsahu neúspešný a ku vkladu nedošlo. Nepochybňuje, že došlo ku konaniu pod bodom 3, ale vtedy nebol v práci a keďže tam nebol, tak sa nechce vyjadrovať ku konkrétnym veciam pod bodom 3 obžaloby, ale myslí si, že kľúče sl. Y. odovzdané boli, pečiatky však boli odložené v trezore. Prednosta ho stiahol z dovolenky, že budú túto situáciu riešiť a napriek tomu neprišiel a ani mu nevysvetlil dôvod, prečo neprišiel. Na pracovisko sa vrátil z dovolenky asi 17. alebo 18. 8. 2011. Potom ako sa vrátil z dovolenky, p. Y. mala svoje pracovisko, pečiatky nemala lebo nevkladovala, ale robila nejaké pomocné práce. Nemala prístup k počítačovým programom ku vkladovaniu. Prístup k programu ku vkladovaniu zablokoval informatik na jeho pokyn. Svojím postupom sa snažil iba o to, aby bol dodržiavaný organizačný poriadok. Nebol viazaný rozhodnutiami nadriadeného služobného úradu ohľadom otázok služobného pomeru pani Y., nakoľko 9.8.2011 obdržala pani Y. doklad o ukončení štátnozamestnaneckému pomeru ku dňu 12.8. 2011 Prednosta s ním nekomunikoval ako ide zabezpečiť chod SK a ako si pamätá, tak 12.8 2011 mal dovolenku, a pretože v nedeľu chodil do práce, nakoľko robil štatistické vyhodnotenie nejakej úlohy, dostal mailom informáciu, že pani Y. je od 13.8.2011 opäť zamestnancom SK a nevie na základe čoho, keď platil organizačný poriadok SK. Nebol oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy a ani dať výpoveď a ani inak ukončiť pracovný pomer. Žiadnu služobnú zmluvu nevidel, podal výhrady prednostovi KÚ ZA, pretože ako riaditeľ prednostovi nepredložil žiaden návrh, aby pani Y. bola opäť v práci. Prednostom KÚ bol potrestaný, zobral mu osobný príplatok, voči čomu sa odvolal a na ktoré do dnešného dňa nedostal odpoveď. Na vedúceho úradu podal sťažnosť a jeho sťažnosť bola vyhodnotená ako opodstatnená, takže nemal plniť príkaz prednostu, ktorý mu bol daný cez sms. Na otázku obhajcu uviedol, že nikdy sa nevyhrážal a nenapísal ani list pani Y. alebo pani X., v ktorom by ich upozorňoval na možnosť dania výpovede alebo iného okamžitého ukončenia služobného pomeru a ako poznal prednostu jeho návrhy ignoroval.

Svedkyňa poškodená Y. I. Y. vypovedala, že na SK začala pracovať od 1.7.2010. Niekedy v septembri 2010 získala osobitnú odbornú spôsobilosť rozhodovať o návrhoch na vklad. Dňa 1.1.2011 bol do funkcie riaditeľa SK menovaný obžalovaný. Po predchodkyňi prevzala spisovú agendu, pričom medzi prevzatými vecami boli aj spisy č.V XXXX/XX a č. V XXXX/XXXX, v ktorých bolo potrebné konať. Jednalo sa o konania, ktoré neboli ukončené od roku 2006-2007, pričom v označených veciach bol jedným z účastníkov konania PD Z. a už z predchádzajúcej činnosti na katastri vedela, že existovali nejaké pochybnosti ohľadom vlastníckeho práva tohto subjektu. Vo veciach č. V XXXX/XX a č. V XXXX/XXXX bol predchádzajúci stav taký, že v oboch veciach bol povolený vklad vlastníckeho práva, proti týmto rozhodnutiam o povolení vkladu prokuratúra podala protesty, ktorým SK nevyhovela, o protestoch rozhodoval KÚ ZA, ktorý protestom vyhovel a následne si nie je istá, či to bolo v týchto konaniach, ale rozhodoval aj ÚGKK SR, ktorý tieto rozhodnutia KÚ potvrdil. V obdobných prípadoch rozhodoval NS SR, ktorý tiež potvrdil rozhodnutie UGKK SR a tiež KÚ ZA. Vo veciach bolo preto treba rozhodnúť, kde SK vydala rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad, proti ktorému sa účastníci odvolali a rozhodoval KS v ZA. KS v ZA rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad zrušil, vrátil vec na nové konanie s tým, že nevyslovil právny názor, ako má SK vo veciach rozhodnúť. Rozhodnutie bolo vlastne zrušené z dôvodu procesných pochybení a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Následne oba administratívne spisy prevzala s tým, že keďže ani KS nevyslovil právny názor na posúdenie týchto vecí, dospela k názoru, že v predmetných veciach je dôvod na prerušenie konania, z dôvodu vyriešenia predbežnej otázky a tak rozhodla, že konania boli prerušené do právoplatného rozhodnutia reštitučných

konaní k predmetným nehnuteľnostiam. Toto rozhodnutie vydala aj preto, že v tom čase už existovali na SK žiadosti o identifikácie parciel od OPÚ NO a tiež sa jej zdá, že od subjektu Z., a tieto sa týkali aj dotknutých nehnuteľností. Keď rozhodnutia o prerušení konania v týchto veciach boli doručené účastníkom, tak obžalovaný jej začal ukladať pokyny, aby vo veci rozhodla v súlade s rozsudkom KS ZA, ktorými boli zrušené rozhodnutia SK o zamietnutí návrhu na vklad. Snažila sa obžalovanému vysvetliť, že rozhodnutia o prerušení konania sú naďalej platné a medzi nimi vznikol konflikt, ohľadom určitých rozhodnutí pozemkového úradu, či sú platné alebo nie. Pokiaľ sa zmieňovala, že obžalovaný jej začal ukladať pokyny, jednalo sa o písomné pokyny, zasielané mailom, ale väčšinou písomne uložené pokyny, ktoré osobne prevzala. Všetky pokyny, ktoré dostala od obžalovaného sa nachádzajú v spise. V niektorých bolo aj upozornenie na porušenie prac. disciplíny a tiež odkazy na zákon o štátnej službe. Začala sa obávať o svoje zamestnanie, keďže obžalovaný jej párkrát ústne a myslí si, že aj písomne uviedol, že v týchto veciach koná účelovo a zaujato, a tak ho ústne a potom aj písomne požiadala, aby jej tieto veci odobral a prideliť ich na rozhodnutie inej osobe, alebo aby si sám urobil skúšky osobitnej odbornej spôsobilosti a rozhodol vo veci podľa svojho svedomia, sám. Niekedy v apríli v roku 2011 sa uskutočnilo výberové konanie na pozíciu vedúcej oddelenia zápisu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ktoré úspešne absolvovala, bola jediným úspešným uchádzačom. Asi 4. alebo 5. mája 2011 prevzala menovací dekrét, ktorý predložila obžalovanému, ktorý jej asi ešte v ten deň alebo na to zaslal mail, v ktorom jej zakázal vykonávať funkciu pod hrozbou porušenia pracovnej disciplíny, že nesúhlasí s jej vymenovaním. Upozornila na to KÚ ZA, ktorý vo veci začal konať a až niekedy po mesiaci alebo mesiaci a pol jej bolo umožnené túto funkciu vykonávať. Ešte v období, ako sa riešili tieto veci, riaditeľ jej koncom júna uložil ďalší písomný pokyn, aby v predmetných dvoch konaniach rozhodla, keďže ho viac krát vyzvala, aby sa vyjadril, aké rozhodnutia má vydať, tak v tomto pokyne z júna ju usmernil, aby rozhodla o povolení vkladu. V tom čase sa však riešila sťažnosť podaná voči jej osobe, niektorým z účastníkov v týchto dvoch konaniach a oba spisy, aspoň si myslí sa nachádzali na KÚ ZA. Potom medzi ňou a obžalovaným vznikol konflikt s tým, že mu oznámila, že nemôže rozhodovať bez originálu spisových materiálov, všetko je to zachytené v mailovej komunikácii. Keď tieto spisy boli vrátené na SK obžalovaný jej dal pokyn, aby v konaniach rozhodla tak, ako ju usmernil, a zadal jej aj termín na vykonanie tejto úlohy, ale keďže už vykonávala v tom období funkciu vedúcej a tiež bolo dovolenkové obdobie, bola pracovne vyťažená, a tak nestíhala na tento pokyn reagovať a s obžalovaným sa dohodli, že jej dá nový termín, ktorý bol do 12.8.2011. Plnenie tejto úlohy si nechávala na poslednú chvíľu, pretože chcela postupovať v súlade so zákonom a nadriadeného upozorniť, že sa jedná o nezákonný postup z jeho strany, ale k tomuto sa už nedostala, pretože pred týmto termínom bola odvolaná z funkcie vedúcej a bol s ňou ukončený štátnozamestnanecký pomer. Na 12.8.2011 mala naplánovanú služobnú cestu na KÚ ZA, kde si chcela doriešiť pracovné záväzky a vyriešiť nejaké postupy v niektorých konaniach. Na tejto pracovnej ceste na KÚ ZA bol s ňou dňa 12.8.2011 opäť uzavretý štátnozamestnanecký pomer na funkciu odborný radca s osobitnou spôsobilosťou rozhodovať o návrhoch na vklad. Túto pozíciu aj napriek problémom, ktoré mala s riaditeľom prijala len z toho dôvodu, že nemala žiadne iné zamestnanie. Po príchode na pracovisko, prvý pracovný deň, v pondelok služobnú zmluvu predložila N. T., ktorá bola zástupkyňa riaditeľa, obžalovaného, pretože obžalovaný v tom čase čerpal dovolenku. Požiadala o vytvorenie prac. podmienok, na čo zástupkyňa telefonicky kontaktovala obžalovaného, ktorý sa do telefónu vyjadril, že nesúhlasí, aby na SK pracovala a že má sedieť na chodbe. O tomto opäť informovala služobný úrad, ktorý začal vec riešiť a dvakrát požiadala o vytvorenie prac. podmienok, keď sa vrátil obžalovaný z dovolenky, na čo nedostala žiadnu reakciu, a keby jej kolegyne neumožnili, aby sedela u nich v kancelárii, tak by asi sedela na chodbe a nič by nerobila. Prac. podmienky jej boli vytvorené asi až po 2 týždňoch, začala vykonávať svoju prácu. Medzi tým opäť prišla na ňu nejaká sťažnosť v týchto dvoch konaniach, ktorú riešil KÚ ZA a vyhodnotil ju ako opodstatnenú v tej časti, že SK nerozhodla v zák. lehote 30 dní, pričom spôsob akým rozhodla KÚ ZA nebol riešený. Z riešenia sťažnosti prišiel protokol obžalovanému, z ktorého vlastne vyplynulo, aby prijal opatrenia, aby sa na SK zachovala podľa zákona 30 dňová lehota. Na to jej obžalovaný opäť uložil pokyn, aby konala v týchto veciach a predložil jej výsledky prešetrenia sťažnosti, na čo ho upovedomila, že sa jedná o odstránenie nedostatkov do budúcnosti a nie, aby rozhodla určitým spôsobom. Myslí si, že to bolo v októbri, keď obžalovaný predložil svoje vyjadrenie, nevie už či to bolo mailom alebo osobne, ale toto vyjadrenie je súčasťou spisu. Obrátila sa na ÚGKK SR s tým, že jej neboli vytvorené prac. podmienky na pracovisku a tiež, že bola nútená rozhodovať o návrhu na vklad určitým spôsobom, na čo jej prišla odpoveď, že oni nie sú bezprostredne nadriadenými SK a nie je v ich kompetencii riešiť tieto veci a aby sa obrátila na KÚ ZA. Obrátila sa preto na KÚ ZA so sťažnosťou na správanie sa obžalovaného voči jej osobe a nakoniec koncom decembra jej prišiel výsledok o prešetrení sťažnosti v časti ako opodstatnená a v časti sa ňou nezaoberali. Výsledok šetrenia je založený vo vyšetrovacom spise. V decembri 2011 bola vykonaná na SK O. kontrola zo strany ÚGKK SR, ktorej

predmetom bolo rozhodovanie o vkladoch a zápisoch listín, súvisiacich s konaniami, kde účastníkom konania bol Z. PD. Po vykonaní tejto kontroly požiadala obžalovaného, aby jej oznámil výsledok kontroly, čo odmietol a s výsledkom kontroly sa oboznámila až potom, ako bol odvolaný z funkcie riaditeľa. Nevie kto dal podnet na vykonanie tejto kontroly. Čo sa týka výsledku kontroly vo vzťahu ku konaniam, ktoré sú predmetom obžaloby, tak ÚGKK SR žiadne pochybenia z jej strany nezistil. Správanie sa obžalovaného vo vzťahu k jej osobe bolo skutočne ťažké psychicky zvládnuť, jeho konanie považovala za porušovanie ľudskej dôstojnosti vo vzťahu k výrokom na jej osobu a tiež aj ako sa zachoval potom, ako bola vymenovaná do funkcie a ako sa späť vrátila na pracovisko po uzatvorení štátnozamestnaneckého pomeru, kedy sa vyjadril, že má ostať na chodbe. Na doplňujúce otázky prokurátora poškodená uviedla, že pokiaľ žiadala od obžalovaného, aby jej povedal akým spôsobom má v dotknutých veciach rozhodnúť, bolo tomu tak preto, že aj napriek jej vyjadreniam stále žiadal, aby vo veci rozhodla s poukazom na rozhodnutia KS v ZA, pričom v týchto rozhodnutiach nebol vyslovený žiadny právny názor, ako má v týchto veciach rozhodnúť, a tak chcela vedieť, ako si on vykladá rozhodnutia KS, v čom vidí, ako má podľa nich vo veci rozhodnúť, pretože v týchto rozhodnutiach pokyn nevidela. Pokiaľ ide o reakciu na jej žiadosť, aby jej boli spisy odňaté, obžalovaný nijako nereagoval, až v písomnom vyjadrení z októbra 2011 sa vyjadril v tom zmysle, že je to výsmech štátneho zamestnanca, keď žiada o odňatie spisu. O prerušení konaní rozhodla z dôvodu, že nie je ukončená reštitúcia, mala o tom vedomosť z rozsiahleho spis. materiálu a tiež postupne na úrad prichádzali listiny od urbáru, kde predkladali rôzne rozsudky viacerých súdov, tiež nález z ÚS SR, ktorý bol priložený a tiež niektoré podklady jej doručil aj obžalovaný a tiež tam boli aj žiadosti o identifikáciu, o ktorých sa už zmieňovala. V iných konaniach sa nestretla s tým, žeby zo strany obžalovaného boli ukladané takéto pokyny vo vzťahu k jej osobe. Nejaké pokyny od obžalovaného dostala síce v iných veciach, súviseli predovšetkým s nedodržaním lehoty na rozhodnutie, čo však súviselo s tým, že nemohla vykonávať svoju prácu a potom v týchto veciach bola zákonná lehota porušená. Tieto pokyny obžalovaného plnila, ale neboli to pokyny tak intenzívne, ako v týchto dvoch veciach. Keď sa vrátila späť na pracovisko po ukončení štátnozamestnaneckého pomeru, tak mohla rozhodovať, len v konaniach, ktoré jej prideliť obžalovaný. Za celého pôsobenia na SK sa stretla ešte len s jedným prípadom, kedy zo strany obžalovaného boli ukladané pokyny ako vo veci postupovať, a tiež to súviselo so subjektom Z. a išlo vlastne o kolegyňu pani X., ktorá tiež v tomto konaní vystupuje ako svedok. S inými prípadmi sa nestretla, resp. nemá vedomosť. Nevie o žiadnom internom predpise, ktorý by upravoval postup v prerušených konaniach. V čase ako rozhodovala o prerušení konaní vo veciach č. V XXXX/XX a č. V XXXX/XXXX mala vedomosť o troch právoplatne skončených reštitučných konaniach, ktoré boli vydané k uplatnenému reštitučnému nároku a súviseli aj s časťou nehnuteľností, ktoré sú súčasťou týchto konaní. Z týchto rozhodnutí však nebolo zrejmé o ktorú časť vydaných nehnuteľností sa jednalo, išlo o pozemnoknižný stav bez GP, a preto nebolo zrejmé, ktorá časť tohto pozemku bola vydaná a o ktorej sa ešte nerozhodlo. Pokiaľ ide o osobu N.. L. nepozná ho osobne, pár krát ho stretla, keď pracovala na SK, nevedela však, že sa jedná o N.. L., až kým jej to nebolo povedané. Na otázku obhajoby uviedla, že trestné oznámenie podala preto, že konanie obžalovaného pociťovala ako nátlak, ako má vo veci rozhodnúť, obávala sa straty zamestnania. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia o prerušení konania zo dňa 21.1.2011 je pravdou, že v odôvodnení nie je citované žiadne číslo spisu, v ktorom by rozhodoval OPÚ ohľadom reštitúcií. Čo sa týka zákazu vykonávania funkcie, jednalo sa o mailové podanie od obžalovaného, bolo to niekedy potom, ako mu predložila menovanie do funkcie. Obavu o stratu zamestnania mala aj po tom, ako jej uplynula skúšobná doba, a to aj vzhľadom na to, že bola dočasne v štátnej službe a bolo jej naznačené, že je nejaká iniciatíva, že namiesto nej obžalovaný má záujem, aby pracovala nejaká iná osoba, ale aj z celkovej situácie aká bola.

Svedkyňa poškodená Y. X., vypovedala, že je zamestnancom SK O. asi od roku 1996, spis č. Z XXX/XXXX sa ku nej ako zapisovateľke dostal štandardným spôsobom z podateľne. Išlo o záznamovú listinu, na zápis mala 60 dní, v tom čase bola jej nadriadená Y.. Keďže sa jednalo o sporné katastrálne územie, predmetnú listinu ukázala Y., ktorá si listinu nechala u seba s tým, že ju so sebou zoberie do Žiliny na posúdenie. Už si nepamätá, ako to potom presne predbehlo, len jej Y. oznámila, že listinu už nemá, že ju má u seba obžalovaný. Potom keď sa vrátila z dovolenky dostala od obžalovaného mail v znení, že v 36. týždni mu má predložiť vyjadrenie k listine. Ďalej si presne nepamätá čo sa dialo, je tomu už dlhšie a nechce klamať. Po nahliadnutí do korešpondencie medzi ňou a obžalovaným sa vyjadrila, že na čl. 220 je mail, ktorý jej bol zaslaný, a na základe neho vyzvala PD Z. na doplnenie návrhu a konanie v tejto veci prerušila. O tomto postupe vyrozumela obžalovaného, ako to vyplýva z čl. 221-222. Potom bola obžalovaným vyzvaná, aby mu vysvetlila prečo v tomto prípade prerušila konanie, celú komunikáciu predložila policajtom. Na SK je veľa listín, kde je prerušené konanie, ale musela obžalovanému zdôvodňovať práve túto jednu konkrétnu listinu, na iné si nepamätá. Čo sa dialo

ďalej si už nepamätá, predložila písomnú komunikáciu a je rada, že na to všetko čo bolo, zabudla. Spis Z XXX/XXXX obsahoval pokiaľ si dobre pamätá návrh na zápis, ktorého prílohou bol GP, PKN protokol č. XXX a myslí si, že overené kópie rozhodnutia súdov, spis ale dávno nevidela. Okrem tejto veci na SK bola typovo obdobná vec, podaná ešte pred nástupom obžalovaného, navrhovateľom bol asi Z., konanie prerušila, ale keď nastúpil obžalovaný do funkcie, tak si ju zavolať do kancelárie, na toto prerušené konanie sa jej pýtal, vysvetlil jej, že táto listina sa dá zapísať, a potom túto listinu zapísala. Zapísala ju hneď na druhý deň, pretože si ju obžalovaný na druhý deň opäť zavolať, že čo špekuluje, keď už súhlasila, že ju mala zapísať hneď toho dňa a ako si ju takto dal opäť zavolať, tak si sadla a tú listinu hneď zapísala. Obžalovaný jej nikdy nepovedal, ani medzi štyrmi očami, že ak nevykoná záznam listiny, že ju prepustí, to jej nikdy v živote nepovedal, on ju len upozornil na porušenie prac. disciplíny a odvolával sa na zákon o štátnej službe.

Svedkyňa N.. Q. T. vypovedala, že v roku 2011 pracovala na SK O. v pozícii vedúcej technického oddelenia a v čase neprítomnosti riaditeľa ho zastupovala. Pokiaľ ide o predmetnú vec pamätá si, že T. Y. išla do Žiliny podpísať ukončenie štátnozamestnaneckého miesta a brala si aj nejaký spis. Potom T. Y. prišla za ňou, ako za zástupkyňou riaditeľa, nakoľko obžalovaný v tom čase čerpal dovolenku. Predložila jej služobnú zmluvu na pracovné miesto na SK O.. Telefonicky o tom informovala obžalovaného a telefón odovzdala T. Y.. Pamätá si, že obžalovaný ako riaditeľ nepodával na KÚ ZA žiadosť o prac. miesto a ani o prijatie zamestnanca a vyjadril sa, že nech čaká na chodbe, nakoľko je na dovolenke, ktorú ma riadne vopred nahlásenú. Potom jej telefonoval prednosta KÚ ZA, aby vytvorila prac. podmienky pre T. Y., aby jej zbytočne nešiel plat za žiadnu prácu. Prednostu požiadala, aby jej dal nejaké usmernenie mailom, ale nič nedostala, informovala o tom obžalovaného, kde potom už išlo o komunikáciu medzi obžalovaným ako riaditeľom a prednostom. Pani Y. vykonávala zápisy listín na LV. Keďže bola zamestnankyňou SK už predtým, vo štvrtok sa lúčila a v pondelok nastúpila, tak sa vrátila do pôvodnej kancelárie na pôvodné miesto, kde mala k dispozícii počítač, na ktorom mala prístup k informáciám katastra, listom vlastníctva, ale nemala prístup k počítaču ako vkladárka. Tiež nemala k dispozícii pečiatku a nemala ani kľúče od kancelárie. Potom keď prišiel z dovolenky obžalovaný, už sa tomu nevenovala, nebolo to v jej kompetencii. Čo sa týka vzťahu Y. a obžalovaného povedala by, že ich vzťahy boli intenzívnejšie, nakoľko riešili problémové veci. Tým myslí veci, týkajúce sa "nášho" katastrálneho územia C., je to už dlhšie trvajúci problém, už od roku asi 1994-1995 spočívajúci v rámci nepresne definovaného reštitučného rozhodnutia. Tie reštitučné rozhodnutia boli vlastne problémové medzi D. O. a PD Z.. Nevie posúdiť, či obžalovaný mal nejaký iný záujem, iba vie že študoval zákony a snažil sa veci riešiť. Obžalovaného vnímala viac ako riadiaceho pracovníka ako zaujatého.

Svedok H. L. vypovedal, že osobne ako predseda družstva Z. bol rád, keď obžalovaný bol menovaný za riaditeľa SK O.. Poznal ho ešte z obdobia, keď bol členom správnej rady Úradu práce v O. a obžalovaný bol prednostom Okresného úradu O.. Z predchádzajúcej činnosti vedel, že obžalovaný je osobou principiálnou, zásadovou, ktorá si váži právne predpisy. Veril tomu, že za jeho pôsobenia na SK O. dôjde k zlepšeniu práce, nakoľko dovtedy to bola správa katastrofy a nie správa katastra. Pokiaľ ide o návrhy na vklad vlastníckeho práva v danej veci, ktoré súvisia s predmetom obžaloby, tieto návrhy na vklad predkladali fyzické osoby a nie ŽN., poľnohospodárske družstvo. PD Z. a fyzické osoby, ktoré boli účastníkmi dotknutých kúpnych zmlúv ho splnomocnili, aby ich zastupoval v katastrálnych konaniach, vrátane odvolacích konaní. Keďže tieto osoby zastupoval, mal dokonalý prehľad o stave a predmete týchto konaní a riešil problémy súvisiace aj s týmito vkladmi, a to tak s predchodcami obžalovaného, ako aj s obžalovaným. Keďže zastupoval aj ďalších osemnásť osôb, tak tieto osoby sa dotazovali, ako sa rieši problém v súvislosti so sťažnosťami, ktoré podali na postup zamestnancov SK a tieto veci vlastne riešil aj s obžalovaným ako riaditeľom, a to tak písomne ako aj telefonicky a neraz voči nemu vystúpil aj kriticky, pretože na SK sa nič nemenilo. Medzi nimi bol čisto pracovný vzťah, nejednalo sa o priateľský vzťah a neskôr sa dozvedel, že obžalovaný je obviňovaný z toho, že je na strane družstva a začal ho ľutovať ako človeka, ale nie ako priateľa. S obžalovaným bol v telefonickom kontakte. Telefonicky riešili rôzne veci, aj keď za ním prišli iné fyzické osoby, ako za predsedom družstva, že mali problémy s nejakými listinami zo SK, veľa krát sa stalo, že osobne zavolať riaditeľovi a tiež sa snažil obžalovaného psychicky podržať.

Svedok Y.. T. U. vypovedal, že bol vo funkcii prednostu a vedúceho služobného úradu Katastrálneho úradu Žilina do 1. augusta 2012, pričom túto funkciu zastával asi rok a pol. Keďže bol prednostom Katastrálneho úradu Žilina, z pozície tejto funkcie riešil viaceré sťažnosti, ktoré sa týkali nielen SK O., ale aj iných SK v pôsobnosti kraja. Pre odstup času si preto detailne nepamätá na konkrétne veci v súvislosti so sťažnosťami podanými na činnosť správ katastra a nespomína si na sťažnosti vo vzťahu k

SK O.. Pamätá si, že sťažnosti boli podané obžalovaným, Y. a tiež nejaké sťažnosti podal aj svedok L., ako štatutár PD Z.. Ako prednosta situáciu na SK O. vnímal tak, že po menovaní Ing. X., ako riaditeľa SK O., riešili aj s obžalovaným bežné pracovné otázky, ktoré sa zo začiatku netýkali sporných pozemkov v katastrálnom území C.. Od istého okamihu však dochádzalo k tomu, že obžalovaný s ním intenzívnejšie komunikoval vo veci predmetných sporných pozemkov a niektorých zamestnancov SK O.. V niektorých podaniach obžalovaného boli aj námietky voči postupu zamestnankyne Y., ktorá pôsobila na SK v O. ako vkladárka a tiež isté obdobie ako vedúca oddelenia zápisu práv k nehnuteľnostiam. Z obsahu mailov, ktoré mu boli doručené od obžalovaného ako prednostovi vycítil, že pôsobí na poškodenú Y. v niektorých vkladových konaniach, v ktorých mala povinnosť konať a rozhodovať. Nevie odpovedať na otázku, že či riaditeľ správy katastra mohol zadávať úlohy, resp. pokyny svojim zamestnancom ako majú rozhodnúť v konkrétnych veciach, ale vo všeobecnosti si myslí, že rozhodovanie vkladára je nezávislé a neovplyvniteľné. Hmlisto má takú vedomosť, že obžalovaný mal dať pokyn poškodenej Y., ako má rozhodnúť v konkrétnom konaní, ktorého okolnosti si už nepamätá. Takúto vedomosť má z mailovej komunikácie od obžalovaného, išlo o maily obžalovaného, ktorými sa na neho obracal ako prednostu, aby ukončil štátnozamestnanecký pomer s poškodenou Y., jeho dôvody boli uvádzané v mailoch. Pokiaľ si pamätá, tak obžalovaný písomnou formou žiadal, aby bol s poškodenou Y. ukončený štátnozamestnanecký pomer, pričom spochybňoval jej odbornosť a tiež zákonnosť jej postupov v niektorých katastrálnych konaniach. Štátnozamestnanecký pomer s ňou ukončený nebol. Má vedomosť, že takéto podnety od obžalovaného boli podané aj na ÚGKK. Obžalovaný sa snažil vyargumentovať, že ako prednosta má povinnosť rešpektovať jeho návrh v súvislosti s ukončením štátnozamestnaneckého pomeru s poškodenou Y.. Pokiaľ ide o pani X. vo vzťahu k nej bola obdobná situácia, ako vypovedal ohľadom vzťahu k poškodenej Y.. Obžalovaný sa takto intenzívne, ako to bolo v prípade PD Z. na neho ako prednostu v iných prípadoch nekontaktoval. Počas výkonu funkcie prednostu sa nestretol s tým, že by niekto z riaditeľov SK vystupoval tak intenzívne ako obžalovaný ohľadom nejakých vkladov vlastníckeho práva. Nepamätá si, že dňa 12.8.2011 mala byť opäť uzatvorená služobná zmluva s poškodenou Y., ale má vedomosť o tom, že obžalovaný istú dobu znemožňoval poškodenej vykonávať prácu vkladárky. Takúto informáciu mal z mailovej komunikácie od poškodenej a informoval ho o tom aj obžalovaný. Poškodená ho informovala mailom, že nemá vytvorené riadne pracovné podmienky na výkon svojich pracovných povinností a úloh a formou sms trval na tom, aby obžalovaný ako riaditeľ poškodenej vytvoril riadne pracovné podmienky. Problémom bol, ak si dobre pamätá, prístup do kancelárie, prístup k niektorým spisom a pracovnej technike. Vyjadril sa, že ak je nečinný vkladár, ostáva na posúdení riaditeľa SK ako bude vo veci postupovať, môže vydať nejaké stanovisko, ako má nečinný zamestnanec v konaní postupovať, ale nie je si istý, že či také stanovisko je záväzné. Záleží to od konkrétnej situácie, resp. právnej argumentácie jednej a druhej strany.

Svedkyňa Y.. I. K. vypovedala, že je zamestnankyňou Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, niekedy v roku 2011 boli na úrad doručené dve sťažnosti od subjektov Z., družstvo O. a D., z podnetu ktorých bola na SK v O. vykonaná kontrola. Kontrola bola vykonaná dňa XX.XX.XXXX, kde prvý krát osobne stretla obžalovaného. Kontrola sa týkala postupov pri návrhoch na vklad ohľadom nehnuteľností, ktoré boli predmetom podaných sťažností, ktoré boli vyhodnotené ako neopodstatnené. Na SK rozhodovala o návrhoch na vklad T.. Y., ktorá bola osobou s odbornou spôsobilosťou rozhodovať o návrhoch na vklad, bola oprávnená konať samostatne a nikto nemohol zasahovať do jej rozhodovacej činnosti, pokiaľ ide o prebiehajúce konania o návrhu na vklad. Predmetom kontroly bol aj zápis geometrického plánu záznamom č. Z XXX/XXXX. Výsledkom kontroly odboru katastrálnej inšpekcie v súvislosti s prešetrovaním záznamovej listiny Z XXX/XXXX bolo, že zápis geometrického plánu bez listín preukazujúcich vlastnícke právo nie je možný. Ďalej uviedla, že e-mailovú komunikáciu medzi obžalovaným, Y. Y. a p. X. bola doručená úradu, podania poškodených boli úradom vzaté len na vedomie, pretože ich zamestnávateľom resp. služobným úradom bol KU ZA. Z rovnakých dôvodov nemohol úrad konať ani o sťažnosti p. Y. v súvislosti so zabezpečením pracovných podmienok. Následne sa svedkyňa vyjadrovala k spornosti vlastníckych práv k k.ú. obce P., kde spor je už asi od roku 1997.

Boli oboznámený rozsiahle listinné dôkazy, najmä rozsiahlu e-mailovú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkyňami poškodenými, fotokópie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pod sp. zn. V XXXX/XX a pod sp.zn. V XXXX/XXXX spolu príslušným obsahom spisu Správy katastra O., záznamovú listinu sp. zn. č. Z XXX/XXXX spolu s príslušným spisovým materiálom Správy katastra O., rozhodnutie Správy katastra O. o prerušení konania z 21.01.2011, protokol o kontrole č. XX/XXXX Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 07.12.2011, protesty prokurátorov Okresnej prokuratúry Námestovo a Okresnej prokuratúry Dolný Kubín vydané vo vzťahu k rozhodnutiam

Správy katastra O., ktorým boli povolené vklady vlastníckeho práva, a to aj v dotknutých vkladových konaniach, na to nadväzujúce rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline o protestoch prokurátora a aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, rozhodnutia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky dotýkajúce sa aj sporného územia a dokladujúce existenciu vlastníckych sporov k sporným nehnuteľnostiam medzi Z., poľnohospodárske družstvo a D. spolumajiteľmi, pozemkové spoločenstvo O., služobné interné predpisy Katastrálneho úradu v Žiline: služobný poriadok, pracovný poriadok, organizačné poriadky spolu s dodatkami, výpisy z prichádzajúcich a odchádzajúcich telefonických hovorov, prichádzajúcich a odchádzajúcich SMS a MMS, ktorých účastníkom bol obžalovaný, jednalo sa o obdobie od 18. 1. 2011 do 26.8.2011, menovací dekrét T. Y. do pozície vedúcej oddelenia a iné listinné dôkazy.

Okresný súd na nariadených hlavných pojednaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, ktorý v celom rozsahu odmietal vinu na súdnej trestnej činnosti, výsluchmi svedkyň poškodených Y. I. Y., Y. X., svedkov N. Q. T., Y. T. U., Y. I. K., N. H. L. a podľa návrhu v obžalobe aj oboznámením rozsiahleho listinného dôkazného materiálu.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednaní vykonané, dospel v celom rozsahu k oslobodzujúcemu verdiktu s odôvodnením, že skutky, ktoré sa kládli za vinu obžalovanému, boli spáchané, ale v konaní obžalovaného absentujú niektoré zo zákonných znakov súdených trestných činov. V prípade zločinu vydierania súd konštatoval, že nebol naplnený pojmový znak inej ťažkej ujmy, keďže nebolo v právomoci obžalovaného rozhodnúť o disciplinárnom postihu poškodenej a ani ju prepustiť zo zamestnania, pretože služobným úradom bol Katastrálny úrad v Žiline a v prípade prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa za použitia zásady in dubio pro reo súd nemal preukázané, že obžalovaný konal v úmyselné zadovážiť inému neoprávnený prospech.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd uznesením č. k. 2To/42/2015-697 zo dňa 15. 7. 2015 zrušil rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 13. 1. 2015 a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu bolo, že prvostupňový súd vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu, odvolací súd sa však nestotožnil s úvahami právneho charakteru, s právnym hodnotením dôkazov, na základe ktorých prvostupňový súd dospel k oslobodzujúcemu verdiktu.

Súd v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu vykonal hlavné pojednanie dňa 15. 4. 2016, na ktorom odmietol návrh obhajoby na N. L. J., ku skutočnostiam ohľadom reštitúcie pozemkov a dôvodnosti prerušenia konania vo veciach č. P a P Súd uvedený návrh odmietol z dôvodu, že objasnenie uvedených skutočností nemalo vplyv na rozhodnutie ohľadom viny obžalovaného zo súdených trestných činov, skutočnosti, ku ktorým mal navrhnutý svedok vypovedať presahovali rámec vykonávaného dokazovania.

Podľa § 189 ods. 1,2 písm. a/, b/ Tr. zákona kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania, na chránenej osobe, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 138 písm. b/, g/ h/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas, využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti, porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní povinností uložene na základe zákona.

Podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, prekročí svoju právomoc potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 128 ods. 1 Tr. zákona verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu,

člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi.

Obžalovanému je pod bodmi 1/, 2/ kladené za vinu, že ako riaditeľ SK O., aj keď nemal odbornú spôsobilosť rozhodovať o návrhoch na vklad, bez zákonného oprávnenia opakovane ukladal podriadenej zamestnankyni Y. Y., ktorá takúto spôsobilosť mala pokyny, z ktorých bolo zrejmé, že má vydať rozhodnutie o povolení vkladu vo veciach V XXXX/XX a V XXXX/XXXX pod hrozbou reálnej straty zamestnania a potom, čo bola dňom 6. 5. 2011 menovaná do funkcie vedúcej oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam, zakázal jej vykonávať funkciu s tým, nedodržanie upozornenia, bude považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, čím jej pod reálnou hrozbou straty zamestnania zakázal vykonávať prácu, na ktorú bola povinná, čím sa mal dopustiť zločinu vydierania v pokračovacom konaní a keďže tak mal konať s cieľom zaobstarať prospech pre PD Z., ktorými by boli protiprávne povolené vklady vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, zároveň sa tak dopustil aj prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa rovnako v pokračovacom konaní.

V rámci dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný v pozícii riaditeľa Správy katastra O. písomne (konkrétne email z 28. 3.2011, písomnosť z 3. 5.2011 a z 28.6.2011) ukladal úlohy poškodenej Y., aby vydala rozhodnutia v nadväznosti na rozsudky KS v Žiline č. 29 Sp/XX/XXXX - 36 a č. 29 Sp/XX/XXXX, (ktorými boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia v dotknutých katastrálnych veciach, v ktorých správa katastra rozhodla o zmietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva, pričom aktuálny právny stav v týchto veciach bol taký, že poškodená Y. I. Y. dňa 21.1.2011 prerušila konanie, z dôvodu riešenia predbežnej otázky) s tým, že nesplnenie úlohy bude považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Tiež bolo preukázané, že až na žiadosť poškodenej (písomnosť z 29.4.2011) v znení, " keďže ste ma upozornili, že takto nemá konať zamestnanec spôsobilý rozhodovať o návrhu na vklad, tak Vás žiadam, v prípade, ak nevyužijete iné zákonne prostriedky, aby ste mi písomne uložili, ako mám v sporných veciach rozhodnúť. Ide konkrétne o konania o návrhu na vklad kúpnej zmluvy č. V XXXX/XX a V XXXX/XXXX, ktorých sa uvedená problematika dotýka ... ", obžalovaný reagoval v znení: " Nebudem Vám prikazovať, ako máte v sporných veciach rozhodnúť, upozornili ste ma, že nie som oprávnený rozhodovať, preto ako riaditeľ správy katastra, Vám opakovane ukladam: vydať rozhodnutia v nadväznosti na rozsudky KS v Žiline č. XX Sp/XX/XXXX - 36 a č. 29 Sp/XX/XXXX" a až v ďalšej písomnosti z XX. 6. 2011 adresovanej poškodenej obžalovaný uvádza: "Na základe Vášho vyjadrenia zo dňa 12.05.2011, keď ste nekonali v prerušených konaniach (úloha zo dňa 28.03.2011, opakovane zo dňa 03.05.2011), žiadate riaditeľa SK aby Vám presne uviedol aké rozhodnutia máte vydať. Pri zadaní úlohy Vás usmerním, aby ste v prerušených konaniach V XXXX/XXXX a V XXXX/XXXX vydali rozhodnutia, ktorými bude povolený vklad do KN". Obžalovaný ukladaním pokynov, úloh poškodenej, aby v prerušených konaniach rozhodla s tým, že nesplnenie úloh bude považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, naplnil skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona. Vyššie uvedené skutkové tvrdenia boli preukázané výsluchmi obžalovaného, svedkyne poškodenej Y. a tiež ostatnými listinnými dôkazmi, e-mailovou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenu. Iba zamestnanec s odbornou spôsobilosťou má oprávnenie rozhodovať o návrhu na vklad vlastníckeho práva, vo svojej rozhodovacej činnosti je samostatný a iba on zodpovedá za svoje rozhodnutia. Obžalovaný ukladaním úloh a usmernení poškodenej tak prekročil svoje kompetencie, keď ju usmerňoval, aké rozhodnutie má vydať. Rovnako aj pod bodom 2/ nenaplnil skutkovú podstatu zločinu vydierania, keďže obžalovaný preukázateľne listom z 6.5.2011 zakazoval poškodenej vykonávať funkciu vedúcej oddelenia, do ktorej funkcie bola menovaná s tým, že nedodržanie tohto upozornenia bude považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny t. j. v kontexte § 47 písm. h/, 51 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Pod hrozbou ťažkej ujmy treba považovať také konanie páchatel'a, ktoré môže viesť k ujme napr. na cti, dobrej povesti, v rodinnom živote za situácie, kedy sa ujma ako ťažká javí objektívne a kedy poškodený ju tiež ako ťažkú ujmu pociťuje, v danom prípade hrozbu obžalovaného, ktorý bol v pozícii riaditeľa Správy katastra O., že nesplnenie ním uloženej úlohy pod bodom 1/ a porušenie zákazu pod bodom 2/ bude považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, možno považovať za hrozbu reálnej straty zamestnania a podľa ustálenej súdnej praxe, hrozba stratou zamestnania je inou ťažkou ujmou a ani skutočnosť, že obžalovaný v konečnom dôsledku nemohol rozhodnúť o disciplinárnom postihu poškodenej tento záver nevylučuje. Obžalovaný sa svojho konania dopustil závažnejším spôsobom konania v zmysle ust. § 138 písm. b/, g/ h/ Tr. zákona a na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona. Vo svojom konaní pokračoval dlhší čas (v období od 28. 3. 2011 až 9. 1. 2012, po dobu dlhšiu ako 9 mesiacov, využitím stavu podriadenosti, obžalovaný bol v pozícii riaditeľa a poškodená bola v pozícii zamestnanca a tiež porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z funkcie riaditeľa, ktorý má aj zákonom uloženú povinnosť dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony, iné všeobecne záväzné právne predpisy a právne záväzné akty Európskej únie a služobné predpisy pri vykonávaní štátnej služby a uplatňovať ich podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť a ľudské práva.

Podľa § 4 ods. 4 Zákona č. 400/2009 Z. z. služobný úrad a štátny zamestnanec nesmú vykonávanie práv a povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru zneužívať na ujmu iného štátneho zamestnanca alebo inej fyzickej osoby alebo na ponížovanie ich ľudskej dôstojnosti. Zo strany obžalovaného tak došlo k nezákonnému postupu, a to bez ohľadu na to, čo obžalovaného k jeho konaniu viedlo (súd všetky tieto jeho vyjadrenia posúdil len ako jeho obranu), z jeho strany išlo nesporne o prekročenie jeho právomoci, ako riaditeľa správy katastra.

Zároveň obžalovaný svojím konaním pod bodmi 1/ a 2/ sa v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania dopustil aj prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, pretože tak ako už súd uviedol prekročil svoje právomoci a zároveň tak konal s cieľom inému zaobstarať neoprávnený prospech, v tomto prípade zaobstarať prospech pre Z., poľnohospodárke družstvo. Uvedené bolo preukázané obsahom pokynov uložených poškodenej, z čoho jednoznačne vyplýva ako chcel, aby poškodená rozhodla, pričom bol v telefonickom kontakte s predsedom Z., poľnohospodárke družstvo a obdobne usmerňoval aj inú zamestnankyňu správy katastra svedkyňu X. v konaní o návrhu na zápis vlastníckeho práva záznamom Z XXX/XXXX, v ktorom bol navrhovateľom rovnako Z., poľnohospodárke družstvo (súdený skutok pod bodom 4/). Zároveň tiež vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj súdených skutkov pod bodmi 3/ a 4 /, kvalifikovaných ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, v pokračovacom konaní so skutkami pod bodmi 1/ a 2/. Konanie obžalovaného pod bodom 3/ bolo preukázané, predovšetkým výpoveďou poškodenej Y., ktorá svojou výpoveďou potvrdila okolnosti popísané pod bodom 3/, uviedla, že po príchode do zamestnania služobnú zmluvu predložila N.. T., zástupkyňi riaditeľa, obžalovaný čerpal dovolenku. Svedkyňa T. kontaktovala obžalovaného, ktorý sa do telefónu vyjadril, že nesúhlasí, aby na správe katastra pracovala a že má sedieť na chodbe. O tomto informovala služobný úrad, ktorý tiež túto vec riešil, dvakrát požiadala o vytvorenie prac. podmienok, situácia sa nezmenila ani po príchode obžalovaného z dovolenky, pracovné podmienky jej boli vytvorené asi až po 2 týždňoch. Výpoveď poškodenej korešpondovala aj s výpoveďami svedkov T. a U., v neposlednom rade obžalovaný bol usvedčovaný aj svojou vlastnou výpoveďou, ktorý spáchanie skutkov vo svojej podstate ani nepopieral, snažil sa iba súdu vysvetliť dôvody, ktoré ho ku takémuto konaniu viedli a odvolával sa na interné služobné organizačné predpisy. Skutok pod bodom 4/ bol rovnako preukázaný najmä výpoveďami poškodených X., Y. ako aj listinnými dôkazmi, ktoré boli oboznámené v rámci dokazovania, najmä podstatným obsahom spisu vedenom na SK O. č. Z XXX/XXXX, elektronickou a listinnou komunikáciou medzi obžalovaným a svedkyňou X., najmä zo dňa 27. 10. 2011, výzvou z 3. 11. 2011 adresovanou poškodenej X., aby prehodnotila svoje rozhodnutie, že návrh na vykonanie záznamu listiny v prospech Z., poľnohospodárske družstvo je nezapisateľný a následne písomne uloženou úlohou z 9. 1. 2012, v ktorej jej uložil, aby vykonala zápis vlastníckeho práva záznamom v prospech Z., poľnohospodárske družstvo, aj keď už bol oboznámený s kontrolou UGKK pod sp. zn. XX/XXXX, podľa ktorej jej postup bol správny. Obžalovaný obsah oboznámenej písomnej komunikácie medzi ním a poškodenou nespochybňoval, snažil sa súdu iba vysvetliť dôvody, ktoré ho ako riaditeľa k takémuto postupu viedli. Obžalovaný tak v postavení verejného činiteľa v pokračovacom konaní pod bodmi 1/- 4/, (to že bol v rozhodnom čase verejným činiteľom je nesporné) prekročil svoje právomoci, pričom konal v úmysle zadovážiť prospech družstvu Z.. Tak ako už súd uviedol,

skutočnosti, že obžalovaný konal v úmysle zadovážiť prospech družstvu vyplynuli z obsahu jeho pokynov poškodeným, zo správania obžalovaného je zrejmé, že jeho konanie malo jediný zmysel- dosiahnuť vydanie rozhodnutia v prospech konkrétneho účastníka konania, ktorým bolo označené družstvo, s predsedom ktorého udržiaval nadštandardné vzťahy a situáciu dokresľuje mailová komunikácia svojmu nadriadenému, v ktorých v podstate obhajoval záujmy družstva Z. a vyvíjal snahu ukončiť pracovný pomer s poškodenou Y.. Išlo o konkrétne vymedzený majetkový prospech a zároveň je aj daný priamy úmysel, inú možnosť vylučujú skutkové okolnosti a na uvedenom nič nemení, že obžalovaný bol úprimne presvedčený o právnom nároku družstva.

K osobe obžalovaného súd zistil, že je ženatý, má tri dospelé deti a doposiaľ nebol evidovaný v evidencii priestupkov. V registri trestov a evidencii priestupkov nemá záznam.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom v prípade obžalovaného zistil rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovanému poľahčuje okolnosť, že pred spáchaním súdených skutkov viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona) a na druhej strane mu priťažuje okolnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, keďže ho odsudzoval za viac trestných činov a pri ukladaní trestu tak vychádzal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Podľa § 189 ods. 2Tr. zákona sa páchatel' potrestá trestnom odňatia slobody na štyri roky až desať rokov a podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona sa páchatel' potrestá trestnom odňatia na dva roky až päť rokov. Súd preto ukladal trest podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona v rozpätí trestnej sadzby od štyroch do desať rokov. Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky, prihliadal na bezúhonnosť obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdom trestaný a ani prejednávaný v priestupkovom konaní.

Podľa názoru súdu, takto uložený trest plne zodpovedá potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie, je dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu a je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného(§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

-štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

-poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

-zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.